

Sted, forsaavidt denne efter den nugældende Lovgivning forudsætter, at det Materiale, der har ligget til Grund for Underrettens Dom, i uforandret Skikkelse forelægges den overordnede Ret. Selv om, som det efter nærværende Udkast skal ske, det ved Underretten foregaaede tilføres en Protokol, og en Udskrift af samme tilstilles Appellinstansen, uden at der isøvrigt bliver Spørgsmaal om Tilveiebringelse af nye Dplysninger eller om Gjentagelse af nogen Del af den tidligere Forhandling, er Grundlaget dog ikke det samme; thi Underdommeren affiger sin Dom efter det hele Indtryk af den for ham foregaaede mundtlige Forhandling, medens Overdommerne ere indskrænkede til at gennemgaae den skriftlige Gjengivelse af det foregaaede, en Gjengivelse, der efter den Maade, hvorpaa dette Forhold er ordnet, ikke kan være udtømmende. Der har derfor oftere været udtalt den Anskuelse, at Appel er uforenlig med Mundtlighedsprincipet, og det lader sig ikke nægte, at Meget taler for denne Anskuelse, naar man betragter Sagen fra et rent theoretisk Synspunkt. Men paa den anden Side vil der dog altid være en praktisk Trang til at udfinde en Maade, paa hvilken de ved Underretterne affagte Domme kunne prøves ved en høiere Ret, især da det, som tidligere udviklet, under de forhaandenstående Omstændigheder maa ansees nødvendigt at give Underdommerens Straffemyndighed et ikke ringe Omraade; det tør ansees for afgjort, at Folket ikke vil finde sig beroliget ved Offentligheden og Mundtligheden ved Underretterne, naar betydelige Straffe kunne paalægges ved en Dom, der affiges af en enkelt Dommer, uden Afgang til anden Prøvelse end en mulig Kasation paa Grund af begaaede Formfeil. Ministeriet har derfor troet at burde foreslaae, at der med visse Indskrænkninger aabnes Afgang til en ny Prøvelse i Realiteten af en Underdommer affagt Straffedom, og medens denne Prøvelse, forsaavidt den indskrænker sig til en Gjennemgaaen af Udskriften af det ved den tidligere Forhandling foregaaede, væsentlig er en Slags Revision af den forhen affagte Dom, bliver den, naar Bevisførelsen enten i det Hele eller for en Del gjentages eller naar nye Bevisligheder komme frem, ved Ræds-

retten, for en Del en ny Behandling af Sagen for en anden, paa en mere betryggende Maade sammensat Ret.

De Grunde, som have foranlediget Ministeriet til at foreslaae Prøvelsen af de fra Underretterne indankede Straffedomme henlagt til særligt i dette Niemed sammensatte Rædsretter, ere udviklede i Bemærkningerne til 1ste Kapitel af 1ste Affnit af nærværende Udkast, til hvilke man saaledes her kan henvise. Et heller skal man her dvæle ved de Grunde, som tale for, at de Straffesager, der behandles ved Underretterne, ikke i Realiteten skulle kunne undergives Prøvelse af Høiesteret. Derimod frembyder sig her Spørgsmaalet om, hvilke Sager der skulle kunne gøres til Gjenstand for Paaanke, og hvilke nærmere Bestemmelser der skulle gives om Iværksættelsen af en saadan Paaanke.

Det er med Hensyn til det første Punkt af Folketingsudvalget bemærket, at det neppe turde være nødvendigt at tilstede en fuldstændig Prøvelse (baade i Henseende til Faktum og Retsspørgsmaalet) ved Landsoverretten af alle de mindre Sager, som behandles ved Underretterne, naar som efter Udkastet, Straffen blot er høiere end en Bod af 10 Rd. Foruden de Betragtninger, der i saa Henseende lade sig anstille fra et almindeligt Synspunkt, fortjener, efter Udvalgets Mening, sammenlignelsesvis tillige at erindres, at de meget betydelige Sager, som behandles ved Rævningeretterne, efter Forholdets Natur slet ikke kunne blive Gjenstand for en gjentagen, fuldstændig Prøvelse, og en formelig Appel af Sager, der ved Underretterne ere Gjenstand for mundtlig Behandling, vil altid medføre saa betydelige Vanskeligheder, at det maatte være særdeles ønskeligt, om Indankningen kunde indskrænkes til de betydeligere Tilfælde.

Ministeriet maa være aldeles enig i, at en Appel af Sager, der ere behandlede mundtlig ved Underretten, altid vil medføre betydelige Vanskeligheder, og at det derfor vilde være ønskeligt, om denne kunde indskrænkes til de betydeligere Sager. Heller ikke nærer man nogen Frygt for, at Afgjørelsen ved Underretten ikke skulde være betryggende, naar Anklagerettergang med Offentlighed og Mundtlighed indføres sam-